

ההסכם הסודי של "מכבי"

רוטר נשאל מהי חברת קיי המיתורית. לדבריו, זוהי חברת ניהול פרטית, המקימה את הרשת, ותפקידה העיקרי הוא בעתיד: או היא תעסוק בקניית תרופות, עבור כל הרשת, בצורה מרוכזת ובהנחה גדולה.

עד היום לא פורסמו הפרטים, על דעת שני הצדדים, כי הרוקחים לא רצו לחשוף לפני עמיתיהם את גודל ההנחה שהם נתנו למכבי, ורוטר לא רצה להביד אותם. מהסכם זה ניתן לשער כמה הם הרוויחו לפני כן.

ובינתיים, מכבי עדיין על סדרהיום. בישיבה האחרונה של הנהלת מכבי ניצל רוטר בקושי מריבוי זעם נגדו.

ועד המכונסחים טוען, שבידיו כ-100 אלף חתימות — שליש מהחברים — המתנגדים להסכמים החדשים, והם מתכוונים לפנות למבקר המדינה שיברוק מיד מה קרה בקופה.

אחד הנושאים שכבר הועברו לבדיקה הוא הרכישה הראשונה של מכבי, המדובר בבית-המירקחת בקרן הרחובות היהודי-הלוי וקרליבך בתל-אביב, שנרכש ממישפחת קרמור. הרוקחת בו היא אחותו של עורך-הדף אליהו גינצלב, יורד הנהלת הקופה.

הסכום ששולם עבור בית-המירקחת הוא 130 אלף דולר, שמתוכם 40 אלף דולר הם דמי-מפתח, חמשת אלפים דולר עבור תרופות במלואי ר-85 אלף דולר עבור מוניטין. אחרים מעריכים את המוניטין בפחות מחצי. וזה לא הכל. הרוקחת קרמר הועמדה בעבר לדין לפני בית-דין פנימי משותף לרוקחים ולמכבי, על מירמה במסירת תמרוקים כמקום תרופות ללקוחות מכבי.

מאו עלה על סדרהיום הציבורי סיכוך קופת-החולים מכבי עם הרוקחים הפרטיים ועם חלק ממבוטחי הקופה, על רקע טענת האחרונים בדבר הרעת תנאי-הכיסוח שלהם. ניסו הכל לברר מהו טיב ההסכם שחתמה מכבי עם בתי-המירקחת הפרטיים שהצטרפו להסדר.

לשני הצדדים היה אינטרס משותף שלא לפרסם את הפרטים. עתה הם נחשפים לראשונה.

שבוע שעבר הופיע רסי רוטר, מגב"ל מכבי, לפני מליאת המועצה הישראלית לצרכנות, כפורום סגור לכלי-התיקשות. שם הוא התבקש להסביר מה קורה בקופת-החולים הפרטית.

במשך יותר משעתיים פירט רוטר את פירטי ההסכם. כ-100 בתי-מירקחת מהרשת, בת ה-107, הם כבעלות רוקחים פרטיים. השאר הם בתי-מירקחת מוסריים של מכבי, ובהם מועסקים רוקחים שכירים.

בעבר, לפני הפעלת הרשת, כ-1 באוקטובר, ניהלה מכבי את יחסיה עם 400 בתי-מירקחת פרטיים, מהם היא קיבלה הנחה לתרופות של שלושה אחוזים, ובנוסף לכך היא גם שילמה מיקדמות על חשבון הקניה. היקף הרכישות היה כ-30 מיליון דולר. בתנאי הפיראינפלציה היא לא הרוויחה, אלא להיפך.

על-פי ההסכם החדש, תקבל מכבי מבתי-המירקחת, שעמים חתמה חוזה, עשרה אחוז הנחה על התרופות הנמכרות למבוטחים. תנאי אשראי יהיו של שוטף פלוס עשרה ימים. שני הצדדים הסכימו על אמצעים, שלא מתפרסמים כרגע, לצימצום תופעת ההונאה מצד לקוחות ורוקחים המר-מים את הקופה. על-פי רוטר, הרווח הצפוי מההסדר החדש הוא שלושה מיליון דולר בשנה.

תדריך

חובה לראות

תל-אביב: אמוקליפסה עכשיו; קאל; אמדאוס; קולונל רדל; שושנת קאהיר הס-גולה; דמעות של שתיקה; **ירושלים:** דמעות של שתיקה; קולונל רדל; **חיפה:** אמדאוס; שושנת קאהיר הסגולה.

תל-אביב

**** **אמוקליפסה עכשיו** (בית ליסין, ארצות-הברית) — מסע אל התופת באמצעות

מיה פארז ב"שושנת קאהיר" אהבה בין הקהל והקולנוע

סיפרו של ג'וזף קונרד, מועבר לוייטנאם, כשקרוץ הקונרדי הוא גנרל שנטרפה עליו דעתו. מרטין שין ורוברט דובאל מעולים, מארלון ברנארד נראה כפארודיה על אריק שרון.

**** **דמעות של שתיקה** (החוויה הישראלית, ארצות-הברית) — סיפור ידירות על רקע התופת האנושית, הפעם בקאמבודיה. היידיים: עיתונאי אמריקאי והצלם הקאמבודי שלו, שאותו הוא תורר לחלץ משם.

**** **קאל** (לב, אנגליה) — המפיק דייוויד פאטנאם (דמעות של שתיקה) בסרט אינטימי הרבה יותר מקודמו, אבל עיקר דיונו במוקדי אלימות ההורסים כל חלקה טובה ביחסי אדם ורעהו. הפעם המוקד הוא בלפס ומילחמת-האחים שבה. נער אירי קאתולי לכוד בחברה פרוטסטנטית ומתאהב באלמנתו של שוטר, שברצינותה היה שותף.

**** **ברדי** (פריז, אנגליה): ניקולאס קייג' ומאתיו מודין כשני חברים המנסים למצוא תיקווה חדשה, אחרי שלחמו בוייטנאם וכל אחר מהם חזר עם נכות אחרת.

**** **שושנת קאהיר הסגולה** (שחקן ארצות-הברית): וודי באחד הסרטים הדרגוניים ביותר של השנה האחרונה ואולי הטוב ביותר שעשה מעודו. סיפור אהבה בין אשה לגיבורי-קולנוע ובין הקהל לקולנוע בכלל.

**** **קולונל רדל** (אורלי, הונגריה-גרמניה) — קלאוס מריה ברנדאוור, מי שהיה מפייטו, שוב בסרט של אישטוואן סאבו, על אדם המאבד את זהותו. רדל רמותו של קולונל אלפרד רדל, שהיה מפקד הביון האוסטרי ערב מילחמת-העולם הראשונה והואשם בכניעה על רקע הומוסקסואלי, מעביר סאבו מחשבות על אדם שאינו רוצה להיות מה שהוא באמת אלא מישו אחר. המדים משמשים לו הסוואה, אבל בסופו של דבר הוא מוצא את עצמו מחויב למעגל שלילי כליכך רצה להשתיד, ומשלם על כך בכבודו ובחיו.

עדנה סיינר

יחצ"ן חדש

● אחרי הכחשות וניהול מו"מ חשאי, יקום בקרוב מישרד חדש גדול ליחסי-ציבור, ששותפים בו שניים: פירסום בינג ליניאל ורשת הקרואופ ההסתדרותית. הפירסומאים ומגב"ל רשת הצרכנות **בני גאון** מבקשים להקים מישרד מסוג שונה, ולצורך ניהולו הם ברקו מועמדים שונים, מכובדים: ביניהם עורך-הדף כלכלי ואנשי יחסי-ציבור עצמאיים. נראה שבסופו של דבר יזכה בתפקיד **אברי רביב**, לשעבר דובר חברת-חשמל, ולפניכן דובר עיריית רחובות.

מדליה צרפתית

היבואן הישראלי **אלחנן פרידמן** יקבל בקרוב מדליה מיוחדת מטעם ממשלת-צרפת, בהמלצת המישרד הממשלתי לסחר-חוץ.

יבואן פרידמן ראשון במירוץ

בכות קשרי-היבוא העמוקים שלו מאז שנת 1967 עם חברת טומסון הצרפתית. הקשר בין שתי החברות העניק לפרידמן — שבבעלותו החברה הפרטית היחידה שמוזה 31 שנה נשארה בבעלות אחת — שליטה כמעט מוחלטת בשוק מכונות-הכניסה בארץ. המוצר שלו, קריסטל — מכונות כניסה מעמיד בצל, הרחק אחריו, את כל המתחרים. פרידמן, מייסד תנועת עם יפה עם אחד, מחויב ב-50 אחוז מפלח שוק מכונות-הכניסה בארץ. אחריו משתרכים 20 יבואנים אחרים.

גלגל ההדלפה, דחה מודעי את הודעת הייקור. היא תבצע קרוב לוודאי השבוע, ויטייקרו חמישה מוצרים. איזה מוצרים? באוצר שומרים על התשובה בסודיות מוחלטת, כדי שלא להרגיז את מודעי פעם נוספת.

בניציון ציטריין

מחקר גנוז

תוצאות המחקר הסנסציוני נועדו לגנוזה, כי הוא מכיל מידע שיגרום נזק ממשי לפחות לשני בנקים גדולים בארץ. המדובר במחקר שנעשה כעבודת-גמר של שני סטודנטים, שסיימו לימודי מינהל-עסקים בטכניון בחיפה. הם פיתחו מודל מתמטי לבחינת הביצועים של קרנות-הנאמנות, וב-עזרת המודל ברקו את הביצועים של הקרנות בחמש השנים האחרונות. כאשר התבררו המסקנות, המרגרות את הבנקים הגדולים לפי סדר שונה מזה שהם ציפו לו — החלה התבבלה. הסטודנטים והמנחה חוששים שהפירסום יפגע בהם, בעיקר לגבי מקום העסקתם. לכן העדיפו לגנוז אותו. אבל בארץ, שבה גם הסודיות הבנקאית היא פיקציה, אי-אפשר לשמור בסוד מחקר כזה. פרטי עוברים כיום מפה לאוזן, ונראה שבסופו של דבר אי-אפשר יהיה שלא לפרסמו — ואז לפתוח בוויכוח אם המודל הוא אובייקטיבי ואמין.

מדוע נדחה הייקור

כתב הרדיו הוריו **מאיר איינשטיין** מיהר להודיע בתחילת השבוע שעבר שצפויה הע-

שר מודעי לא להרגיז את הבוס

לאת מחירים של כמה מוצרים. כאותו הערב זכה המידע לאיזכור במבט ולסיפור-המשך («פולואו אפ») בעיתונות היומית. אבל הייקור לא התבצע. מסתבר ששר-האוצר **יצחק מודעי** רתח מועם על ההרלפה לכתב הכלכלי של קול ישראל, שנעשתה, לטענתו, מחוגים במישרד-האוצר.

תיזכורת

בסוף חודש יולי אמר שר-האוצר **יצחק מודעי** בוועדת-ההכספים של הכנסת, כי המצב באוגוסט יהיה קשה, ואולי גם בספטמבר, אולם החל באוקטובר תתחיל הרווחה לציבור, אם התוכנית הכלכלית תצליח. כך על-פי הכתב הכלכלי של דבר (ראה גלופה). עד כמה שידוע, איש לא הצליח לטרפד את התוכנית הכלכלית. השכר נשחק ריאלית כעשרות אחוזים. האינפלציה השנתית התלת-סיפרתית הפכה לדרסיפרתית, ואפילו הוחל בפטרונים במיגור הציבורי — לאט, אבל בכיוון שהממשלה החליטה עליו ביהר עם ההסתדרות.

עכשיו כבר אמצע חודש נובמבר.

מודעי: באוקטובר יתחילו החיים הטובים

כאן נסתיי רצוננו, ה"כ"י מודיעים שר האוצר יצחק מודעי, אבר תחילת ביטחון הכספים כי הכנס באוגוסט יהיה קשה ואולי גם בספטמבר, אולם החל באוקטובר תתחיל הרווחה לציבור, אם התוכנית הכלכלית תצליח.

בותרת ב"דבר" 26.7.85 הבטחות, הבטחות

אבל איפה הם החיים הטובים, לעזאזל? אולי התשובה טמונה בשאלה לאיזה חודש אוקטובר התכוון השר הנכבד? השנה, בשנה הבאה, אולי בשנת 2000?

אוניברסיטה פושטת יד

זו אפשרות סבירה מאוד, ולא כותרת פרוי-בוקטיבית. במשך השנים היו האוניברסיטות המוסדות המקוצצים ביותר. השנה, נאמנות למצב הכלכלי הגרוע, הן קיצצו את התקציבים שלהם ביותר מ-50 אחוז. עתה טופחת המוצר-אות על פניהם.

באחת האוניברסיטות, 90 אחוז ויותר מתקציב הפאקולטות למרעים מדוייקים מופנה למשכורות, ופחות מ-10 אחוז למחקר. חוקרים כהוג"ל מסרבים לחזור, והחוקרים כאן מבקשים לצאת לחו"ל באמצעות מילגות. ואם לא די בזה, מבטלים באחרונה, באותה אוניברסיטה, אפילו מנויים לכתיבת-יעת מיקצועיים. ראשי האוניברסיטות מבקשים להיפגש עם אישיות ממשלתית חשובה, כדי לשטוח לפנייה את הבעיות של המוסדות להשכלה גבוהה. אבל רשימת השרים שלגביהם יש תיקווה שיעשו משהו בעניין מצטמצמת והולכת.